

Gran Teatre del Liceu

La guineueta astuta

LEOŠ JANÁČEK

La zorrita astuta

Amb el suport de / Con el apoyo de:

Temporada 2025-2026

Telefónica

Gran Teatre del Liceu

L'emoció de l'òpera torna al Liceu

El Gran Teatre del Liceu inaugura la temporada amb *La guineueta astuta*, una òpera plena de sensibilitat, humor i amor per la natura. Amb el patrocini de Telefónica, Janáček pren vida en una producció vibrant que connecta amb tots els públics. Una iniciativa que reflecteix el nostre compromís amb l'acostament de la cultura a la societat, despertant emocions que ens uneixen.

#ArteQueConecta

Fundació Gran Teatre del Liceu

Patronat de la Fundació del Gran Teatre del Liceu

President d'honor

Salvador Illa Roca

President del patronat

Salvador Alemany Mas

Vicepresidenta primera

Sònia Hernández Almodóvar

Vicepresident segon

Jordi Martí Grau

Vicepresident tercer

Mària Eugènia Gay Rosell

Vicepresidenta quarta

Lluïsa Moret Sabidó

Vocals representants de la Generalitat de Catalunya

Josep Maria Carreté Nadal, Xavier Fina Ribó, Irene Rigau Oliver,

Àngels Barbarà Fondevila

Vocals representants del Ministeri de Cultura

Carmen Páez Soria, Paz Santa Cecília Aristu, Joan Subirats Humet,

Àngels Ingla Mas

Vocals representants de l'Ajuntament de Barcelona

Xavier Marcé Carol, Elisenda Rius Bergua

Vocal representant de la Diputació de Barcelona

Pau González Val

Vocals representants de la Societat del Gran Teatre del Liceu

Manuel Busquet Arrufat, Ignasi Borrell Roca, Josep Maria

Coronas Guinart, Javier Coll Olalla, Àgueda Viñamata

y de Urruela

Vocals representants del Consell de Mecenatge

Helena Guardans Cambó, Elisa Durán Montolío, Marc Murtra

Millar, Rosario Cabané Bienert

Patró d'honor

Josep Vilarasau Salat

Secretari no patró

Joaquim Badia Armengol

Director general

Valentí Oviedo Cornejo

Comissió Executiva de la Fundació del Gran Teatre del Liceu

President

Salvador Alemany Mas

Vocals representants de la Generalitat de Catalunya

Sònia Hernández Almodóvar, Josep Maria Carreté Nadal

Vocals representants del Ministeri de Cultura

Paz Santa Cecília Aristu, Ana Belén Faus Guijarro

Vocals representants de l'Ajuntament de Barcelona

Xavier Marcé Carol, Elisenda Rius Bergua

Vocal representant de la Diputació de Barcelona

Pau González Val

Vocals representants de la Societat del Gran Teatre del Liceu

Manuel Busquet Arrufat, Javier Coll Olalla

Vocals representants del Consell de Mecenatge

Helena Guardans Cambó, Elisa Durán Montolío

Secretari

Joaquim Badia Armengol

Director general

Valentí Oviedo Cornejo

TEMPORADA ARTÍSTICA

Mecenes / Mecenas

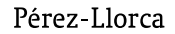
Patrocinadors / Patrocinadores

Protectors / Protectores

Col·laboradors / Colaboradores

EL PETIT LICEU / LICEU APRÈN

LICEUNDER35

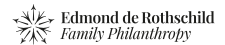
LICEU APROPA

TALENT JOVE I NOVA CREACIÓ

Mitjans de comunicació / Medios de comunicación

Per amor a *l'art*
fes-te Benefactor i sigues
protagonista del Liceu

Descobreix tots els avantatges de
ser Benefactor escanejant el codi QR
o trucant al 93 485 86 31
www.liceu.cat/benefactors

**Junta benefactors /
Junta benefactores**

Presidenta

Cucha Cabané

Vicepresidenta

Elena Barraquer

Carlos Abril
Ramon Agenjo
Alfons Agulló
Eulàlia Alari
Muntsa Alcañiz
Salvador Alemany
Laura Álvarez
Mercedes Álvarez
Alicia Arboix
Fanny Ariza
Pere Armadàs
Teresa Asensio
Esperanza Aubert
Luis Bach
Vera Baena
Josep Balcells
Marc Balcells
Mercedes Barceló
Simon P. Barceló
Rafael Barraquer
Núria Basi
Mercedes Basso
Margarita Batllori
David Bermejo
Manuel Bertran
Ana Bofill
Anna Boix
Sofia Boixet
Ignacio Borrell
Agustí Bou
Josep M. Bové
Tomas Buxeda
Jordi Calonge
Joan Camprubi
Ramona Canals
Elena de Carandini
Marisa de Carandini
Josep Carbó
Rosa Carcas
Montserrat Cardelús
Alejandro Caro
Aurora Catà
María Cruz Caturla
Ramon Centelles
Guzmán Clavel
Elena Comella
Sergio Corbera
Javier Cornejo
Luis Crispí
Maite Cuffí
Cuca Cumellas
M. Dolors i Francesc
Meya Durall
Mercedes Duran
Francisco Egea
M. Isabel Elduque
Fernando Encinar
M. José Enguix
Aranzazu Escudero
Carmen Escudero
Joan Esquirol
Antonio Establés
Patricia Estany
Marisa Falcó
Bettina Farreras
Ignacio Feijoo

Cristina Ferrando
Magda Ferrer-Dalmáu
Inés Fisas
Ricardo Fisas
Santiago Fisas
Albert Foraster
Mercedes Fuster
José Gabeiras
Gabriela Galcerán
Gema Galdón
Jorge Gallardo
Beatriz García-Sarabia
Manuel Gari
Albert Garriga
Pau Gasol
Francisco Gaudier
Anna Gener
Lluís M. Ginjaume
Ezequiel Giró
Carmen Godia
M. Inmaculada Gómez
Andrea Gömöry
Albert Gost
Casimiro Gracia
Jaume Graell
Quica Graells
Ainhoa Grandes
Francisco A. Granero
Pere Grau
Calamanda Grifoll
Poppy Grijalbo
Helena Guardans
Pau Guardans
Maria Guasch
Bernardo Hernández
Guillermo Herrera
Joaquim Herrera
Eva Hinds
Pepita Izquierdo
Gabriel Jené
Josep Juanpere
Lorena Jurado
Iolanda Latorre
Sofia Lluch
Ma. Teresa Machado
Waltraud Maczassek
Rocio Maestre
Carmen Marsá
Cristina Marsal
Mercedes Marsol
Josep Millan
Verónica Mimoun
Inma Miquel
Xavier Miranda
José M. Mohedano
Joan Molins
Victòria Moncunill
Chelo Mora
Juan Pedro Moreno
Sílvia Muñoz
Josep Oliu
Magda Onandia
Victoria Onyós
Eduardo Ortega
Ignacia de Pano
Victoria Parera
Anna París
Montserrat Pinyol
Ivan Pons
M. Carmen Pous
Jordi Puig
Marian Puig
Ton Puig
Gloria Pujol

Juan Eusebio Pujol
Victòria Quintana
Neus Raig
Carmen Redrado
Juan Bautista Renart
Ferran Ribó
Blanca Ripoll
Joan Roca
Miquel Roca
Pedro Roca-Cusachs
Montserrat Rocamora
Alfonso Rodés
Salvador Roviroa
Jacqueline Ruiz
Josep Sabé
Francisco Salamero
Eduard Salsas
Juan Antonio Samaranch
Josef-David Sánchez-Molina
Josep Ll. Sanfeliu
Luis Sans
M. del Carme Serrat
Antoni Siurana
Maria Soldevila
Rafael Soldevila
Sílvia Sorribas
Iván Suárez
Josep Tabernerero
Manuel Terrazo
Bernat -N. Tiffon
August Torà
Ernestina Torelló
Ana Torredemer
Román Trias
Josep Turró
Joaquim Uriach
Marta Uriach
Manuel Valderrama
Maria Angels Vallvé
Carmen Vendrell
Gloria Ventós
Josep Viader
Anna Maria Vidal
Eduardo Vilá
Pilar de Vilallonga
Josep Vilarasau
Maria Vilardell †
Luis Villena
Joaquim Viñas
Salvador Viñas
Joaquín Viola
Francisco Wendt
Lydia de Zuloaga

**Benefactors del cercle
de la dansa / Benefactores
del círculo de la danza**

Paul Clastre
Pitu Lavin
Ma. José Matosas
M. Rosa Ollé
Tati Quera

**Benefactors internacionals
/ Benefactores
internacionales**

Erika Alfieri
The Barnaud-Bettle Family
Johanna Derksen
Carmen Egió
Philina Hsu Chang
Izabela Karnacewicz

Nathaniel Klipper
Mónica Lafuente
Éleonore Lavielle
May Lawrence
Barry Lynam
Cecília Nordstrom
Brian Pallas
Javier Pérez-Tenessa
Sonja Perkins
Martina Priebe
Paul Schulz
Elina Selin
Karen Swenson
Filippo Viero
Michael Winstrøm

**Benefactors joves /
Benefactores jóvenes**

Alex Agulló
Max Amat
Lidia Arcos
Alex Barraquer
Ignacio Baselga
Marc Busquets
Diana Casajús
Marta Cuatrecasas
Petra Duran
Benito Escat
Luigi Esposito
Patricia Ferrer
Pau Font
Iria Gestal
Enric Girona
Cristina Gómez
Marco Greselin
Albert Hernández
Àlvar Lamminsaló
Santiago Lucas
Xènia Luque
Alexandra Maratchi
Dídac Marsà
Marc Mayral
Juan Molina-Martell
Elisabeth Montamat
Felipe Morenés
Juan Moreno
Marta Parent
Miquel Pedrerol
Marcos Perales
Elisenda Perelló
Santiago Pons-Quintana
Andrea Puig
Julia Puig
Inés Pujol
Pepe Pujol
Toni Pujol
Carlota Quintero
Sara Ramírez
Ana Recasens
Charlotte Ríos
Patricia Ripollés
Javier Ris
Aitor Romero
Esperanza Schröder
Claudia Segura
Carlos Torres
Javier Uriach

La guineueta astuta / La zorrита astuta

LEOŠ JANÁČEK

Del 20 al 30 de setembre de 2025 / Del 20 al 30 de septiembre de 2025

Òpera en tres actes.

Libret de Leoš Janáček basat en la història Liska Bystrouska de Rudolf Tesnohlídek.

Ópera en tres actos.

Libreto de Leoš Janáček basado en la historia Liska Bystrouska de Rudolf Tesnohlídek.

Estrena absoluta: 06 de novembre de 1924 al Teatre Nacional de Brno / Estreno absoluto: 06 de noviembre de 1924 en el Teatre Nacional de Brno

Estrena a Barcelona: 15 de novembre de 2001 al Gran Teatre del Liceu / Estreno en Barcelona: 15 de noviembre de 2001 en el Gran Teatre del Liceu (Cantada en llengua anglesa / Cantada en lengua inglesa)

Darrera representació al Liceu: 23 de novembre de 2001 / Última representación en el Liceu: 23 de noviembre de 2001

Total de representacions al Liceu: 5 / Total de representaciones en el Liceu: 5

Setembre Septiembre		Torn Turno
20	18:00 h	Entre generacions / Entre generaciones
22	19:30 h	
23	19:30 h	B
25	19:30 h	C
28	17:00 h	T
29	19:30 h	A
30	19:30 h	D

Durada aproximada / Duración aproximada: 1 h 40 min

Acte I / Acto I: 29 min · Acte II / Acto II: 39 min · Acte III / Acto III: 32 min

Fitxa artística / Ficha artística

Direcció d'escena / Dirección de escena
Barrie Kosky

Coproducció / Coproducción
Bayerische Staatsoper
Gran Teatre del Liceu

Reposició / Reposición
Andreas Weirich

Cor infantil de l'Orfeó Català
Glòria Coma, directora

Escenografia / Escenografía
Michael Levine

Cor del Gran Teatre del Liceu
Pablo Assante, director

Vestuari / Vestuario
Victoria Behr

Orquestra Simfònica del Gran Teatre del Liceu
Director Josep Pons

Il·luminació / Iluminación
Franck Evin

Assistència a la direcció d'escena / Asistencia a la dirección de escena
Yannis Herrera

Assistència a l'escenografia / Asistencia a la escenografía
Matthias Kronfuss

Més informació artística /
Más información artística

Amb el suport de / Con el apoyo de:

Repartiment / Reparto

Guardabosc / Guardabosques

Peter Mattei

Dona del guardabosc - Mussol /

Mujer del guardabosques - Búho

Anais Masllorens

Mestre d'escola - Mosquit /

Maestro de escuela - Mosquito

David Alegret

El Rector - Teixó / El rector - Tejón

Alejandro López

Harašta / Harašta

Milan Perišić

Pásek / Pásek

José Manuel Montero

Sra. Pásek - Gaig /

Sra. Pásek - Arrendajo

Sara Bañeras

Bystrouška, la petita guineu /

Bystrouška, la zorrilla

Elena Tsallagova

El Guillot / El zorro

Paula Murríhy

Lápak, el gos - Picot /

Lápak, el perro - Pájaro carpintero

Mireia Pintó

Gall / Gallo

Roger Padullés

Chocholka / Chocholka

Mercedes Gancedo

Jove guineu / Zorrilla

Joy Sánchez: 20, 23, 29, 30/09

May Sánchez: 22, 25, 28/09

Pepík

Conrad Font: 20, 23, 29, 30/09

Clara Feliu: 22, 25, 28/09

Frantík

Pau Martí: 20, 23, 29, 30/09

Sayara Díaz: 22, 25, 28/09

Petita granota / Ranita

Kristina Kropovski: 20, 23, 29, 30/09

Berta Gasulla: 22, 25, 28/09

Grill / Grillo

Joana Cuesta

Saltamartí / Saltamontes

Dèlia de Gispert

Cadells de guineu / Cachorros de zorro

Berta Gasulla: 20, 23, 29, 30/09

Dèlia de Gispert: 22, 25, 28/09

Acròbates / Acróbatas

Raül Benet

María Cavagnero

Marcos González Franco Alva

Martina Covone

Emilia Gutiérrez (ou / huevo)

Miguel Ángel Jiménez Jiménez

Berta Junyent Martín

Mila Martínez Villarroja

Ellh Spuropoulou

Nicolás Pasten

Dex Tórtola

Clara Prieto Boix

Actrius - Actors / Actrices - Actores

Sílvia Recasens

Sonia Aguirre

Ana Criado

Miquel Roca

Joan Segalés

Joan Antonio Rodríguez

David Aixalà

Gran Teatre del Liceu

NOVA TEMPORADA

2025/2026

Abona't a

La forja del Liceu

Voldràs ser-hi

ABONAMENTS
100% FLEXIBLES

FINS A UN
20%
DTE

Inclou **Liceu OPERA+**,
la plataforma digital
del Liceu

liceu.cat / liceuoperaplus.com

Rellancem **Liceu OPERA+**, la plataforma digital del Gran Teatre del Liceu.
Gaudeix dels títols més destacats de les temporades
2024/25 i 2025/26 per només 45€.

45€

Per abonats
al Gran Teatre del Liceu

90€/per abonats només a la plataforma digital liceuoperaplus.com

Un preu excepcional que et permet veure 12 òperes des de la comoditat
de casa teva, sense límit de visionats i amb funcionalitats exclusives:

Selecció multicàmera

Comentaris musicals i artístics

Partitura en pantalla

Màxima qualitat d'imatge i so

TEMPORADA DIGITAL 2024/25

Liceu OPERA+ és el millor complement al teu abonament físic.
Vine al teatre i després reviu des de casa els moments
més destacats, amb tots els detalls i contingut exclusiu
només per abonats digitals.

TEMPORADA DIGITAL 2025/26

Reviu des de la plataforma digital els millors moments
de les grans veus de l'òpera mundial:

NADINE SIERRA · ASMIK GRIGORIAN · IRÈNE THEORIN
XABIER ANDUAGA · JAVIER CAMARENA
LISE DAVIDSEN · SAIOA HERNÁNDEZ · SARA BLANCH
MICHAEL FABIANO · PRETTY YENDE

Entra ja amb el teu usuari
a la teva zona personal
de la web i comença
a gaudir del Liceu OPERA+

Compositor

Leoš Janáček (1854-1928) és el màxim representant de l'òpera txeca del segle xx, hereu d'una tradició iniciada per Smetana i seguida per Dvorák, tot i que amb un llenguatge personal, centrat en el cas de la música vocal en la prosòdia de la llengua txeca, eminentment consonàntica, cosa que dona peu a unes obres imbuïdes d'un tractament musical únic i singular. La concisió i la brevetat també són elements distintius de l'estil de Janáček, especialment palpables en les seves òperes.

Profundament arrelat a Moràvia i la seva capital, Brno, on era organista, va compaginar aquesta feina amb la de director del Conservatori de Praga. Com a compositor, va començar a presentar la seva obra a principis de segle, després d'una intensa dedicació a la recopilació de músiques populars, seguint els criteris del nacionalisme musical del qual va ser hereu.

Intel·lectual i humanista, Janáček va prodigar-se en tota mena de gèneres i estils, des de l'òpera fins a la música de cambra, passant per grans pàgines simfonicocorals, com la *Missa glagolítica* (1927).

La síntesi de mitjans i la creació d'atmosferes suggerents caracteritzen gran part de les nou òperes de Janáček, entre les quals destaquen *Jenůfa*, *Kàtia Kabànova*, *El cas Makropulos* o *De la casa dels morts*.

Llibret i llibretista

L'òpera, amb llibret del mateix Janáček, es basa en el relat de Rudolf Těsnohlídek *La guineu de l'oïda fina*. El compositor hi va posar molt d'entusiasme, tot i que va haver de compaginar la gestació de l'òpera amb la posada a punt de *Kàtia Kabànova*. La trama és una faula no exempta de la màgia rondallística.

El món dels animals fascinava especialment Janáček, que n'estudiava els sons. En una ocasió, va arribar a dir: "Fa anys que escolto els animals; en memoritzo el llenguatge, i en companyia seva em sento com a casa". D'alguna manera, això també es veu reflectit en la partitura, que enfronta humans i animals. Tots tenen parts cantades, tot i que entre si no es dirigeixin la paraula.

Compositor

Leoš Janáček (1854-1928) es el máximo representante de la ópera checa del siglo xx, heredero de una tradición iniciada por Smetana y seguida por Dvořák, aunque con un lenguaje personal, centrado en el caso de la música vocal en la prosodia de la lengua checa, eminentemente consonántica, lo que da pie a unas obras imbuidas de un tratamiento musical único y singular. La concisión y la brevedad son también elementos distintivos del estilo de Janáček, especialmente palpables en sus óperas.

Profundamente arraigado en Moravia y su capital, Brno, donde era organista, compaginó este trabajo con el de director del Conservatorio de Praga. Como compositor, empezó a presentar su obra a principios de siglo, tras una intensa dedicación a la recopilación de músicas populares, siguiendo los criterios del nacionalismo musical del que fue heredero.

Intelectual y humanista, Janáček se prodigó en todo tipo de géneros y estilos, desde la ópera hasta la música de cámara, pasando por grandes páginas sinfónico-corales, como la *Misa glagolítica* (1927).

La síntesis de medios y la creación de atmósferas sugerentes caracterizan gran parte de las nueve óperas de Janáček, entre las que destacan *Jenůfa*, *Katja Kabanova*, *El caso Makropulos* o *De la casa de los muertos*.

Libreto y libretista

La ópera, con libreto del propio Janáček, se basa en el relato de Rudolf Těsnohlídek *La zorra del oído fino*. El compositor trabajó con gran entusiasmo en ella, aunque tuvo que compaginar la gestación de la ópera con la puesta a punto de *Katja Kabanova*. La trama es una fábula no exenta de la magia de un cuento infantil.

El mundo de los animales fascinaba especialmente a Janáček, quien estudiaba sus sonidos. En una ocasión, llegó a decir: “Llevo años escuchando a los animales; memorizo su lenguaje, y en su compañía me siento como en casa”. En cierto modo, esto también se ve reflejado en la partitura, que enfrenta a humanos y animales. Todos tienen partes cantadas, aunque entre sí no se dirijan la palabra.

Estrena

Janáček va tenir la partitura enllestida el 1923 i gairebé un any després, el 6 de novembre del 1924, es va poder estrenar a Brno, la capital de Moràvia, on residia Janáček. Com que *La guineueta astuta* és una obra en què participen homes i animals; el compositor es divertia de valent durant els assajos, veient com alguns dels cantants havien d'anar de quatre grapes a dalt de l'escenari.

Estrena al Liceu

La guineueta astuta no va arribar al Liceu fins a la temporada 2001-2002, amb cinc representacions entre el 15 i el 23 de novembre del 2001. En aquell cas, les funcions es van cantar en anglès a càrrec de la companyia britànica Opera North, que va alternar les funcions de l'òpera de Janáček amb *Gloriana*, de Benjamin Britten, també fins aleshores inèdita al nostre teatre. Les representacions que ara dirigeix Barrie Kosky suposen l'estrena al Liceu de la partitura i la llengua originals de l'estrena.

Estreno

Janáček terminó en 1923 y casi un año después, el 6 de noviembre de 1924, pudo estrenarse en Brno, la capital de Moravia, donde residía Janáček. Como *La zorrilla astuta* es una obra en la que participan hombres y animales; el compositor se divertía mucho durante los ensayos, viendo como algunos de los cantantes iban a cuatro patas sobre el escenario.

Estreno en el Liceu

La zorrilla astuta no llegó al Liceu hasta la temporada 2001-2002, con cinco representaciones entre el 15 y el 23 de noviembre de 2001. En ese caso, las funciones se cantaron en inglés a cargo de la compañía británica Opera North, que alternó las funciones de la ópera de Janáček con *Gloriana*, de Benjamin Britten, también inédita hasta entonces en nuestro teatro. Las representaciones que ahora dirige Barrie Kosky suponen el estreno en el Liceu de la partitura y la lengua originales del estreno.

“El senyor Déu va modelar amb terra tots els animals feréstecs i tots els ocells, i els va presentar a l’home, per veure quin nom els donaria.” Gènesi 2:19

“L’amor per totes les criatures vivents és l’atribut més noble de l’ésser humà.” Charles Darwin

Òpera de maduresa del txec Leoš Janáček, *La guineueta astuta* està escrita a partir d’un llibret del mateix compositor basat en unes populars tires de còmic publicades al diari local *Lidové noviny* de Brno, lloc on es va estrenar la partitura l’any 1924. En aquesta partitura en tres actes, Janáček descriu la vida del bosc, l’instint vital dels animals i la relació dels homes amb la natura amb una fantasia tímbrica i un tractament vocal absolutament enlluernadors.

El gran baríton suec Peter Mattei oferirà una interpretació profundament commovedora i sàvia com a guardabosc, protagonista en molts sentits de l’obra i figura melangiosa que al final troba la satisfacció resignada en l’acceptació de l’eterna renovació de la natura. Elena Tsallagova, que encarna la guineueta, entremaliada i ingènua, i Paula Murrihy, la guineu carismàtica, impulsiva i tendra, amb les seves veus meravelloses, es fondran en aquest retaule preciosista i romàntic, amb un final tràgic i allisonador.

Aquesta intel·ligent producció del sempre genial director d’escena Barrie Kosky comença amb les imatges d’un funeral: paisatges negres, siluetes fosques, moviment pesat. A poc a poc, els personatges es retiren un a un, darrere el teló d’argent que representa l’escenari del bosc. Els animals surten de la tomba on s’acaba d’abocar la terra. Sense una concepció panteista, Kosky fuig dels colors verds de la natura i els arbres falsos, i els cantants que interpreten els

diversos animals simplement van vestits de colors i no pas caracteritzats d’animals, la qual cosa contrasta amb la roba negra dels seus homòlegs humans.

Josep Pons, ampli coneixedor del compositor i de la seva prodigiosa escriptura orquestral, ens en farà una lectura magistral i amb l’autoritat d’una qualitat forjada amb experiència i treball.

Es tracta d’un espectacle imprevisible que ens fa viure la urgència d’una reflexió sobre com la humanitat es relaciona amb el planeta, sense amagar cap dels moments inquietants de la partitura i mostrant els clímax de gran tendresa, sensualitat i bellesa. Janáček va mostrar un coneixement profund de la vida liderant un retorn a la simplicitat. S’estima tant aquesta obra que va deixar una petició especial: que la darrera escena s’interpretés al seu funeral, que seria l’any 1928.

Estem davant d’una producció molt rodona que ens fa riure i ens fa plorar i de la qual traïem algun aprenentatge. Una oració que ens parla de la relació de confiança, afecte i convivència entre espècies. Què més li podem demanar, a una òpera?

“Només els animals no van ser expulsats del paradís.” Milan Kundera

Víctor Garcia de Gomar

Director artístic Gran Teatre del Liceu

“Entonces el Señor Dios modeló de arcilla a todas las fieras salvajes y a todos los pájaros del cielo, y se los presentó al hombre, para ver qué nombre les ponía”. Génesis 2:19

“El amor por todas las criaturas vivientes es el atributo más noble del ser humano”. Charles Darwin

La zorrilla astuta, ópera de madurez del checo Leoš Janáček, está escrita a partir de un libreto del mismo compositor basado en unas populares tiras de cómic publicadas en el periódico local *Lidové noviny* de Brno, lugar donde se estrenó la partitura en 1924. En esta partitura en tres actos, Janáček describe la vida del bosque, el instinto vital de los animales y la relación de los hombres con la naturaleza con una fantasía tímbrica y un tratamiento vocal absolutamente deslumbrantes.

El gran barítono sueco Peter Mattei ofrecerá una interpretación profundamente conmovedora y sabia como guardabosques, protagonista en muchos sentidos de la obra y figura melancólica que al final encuentra la satisfacción resignada en la aceptación de la eterna renovación de la naturaleza. Elena Tsallagova, que encarna a la zorrilla, traviesa e ingenua, y Paula Murrihy, a la zorra carismática, impulsiva y tierna, con sus voces maravillosas, se fundirán en este retablo preciosista y romántico, con un final trágico y aleccionador.

Esta inteligente producción del siempre genial director de escena Barrie Kosky comienza con las imágenes de un funeral: paisajes negros, siluetas oscuras, movimiento pesado. Poco a poco, los personajes se retiran uno a uno, detrás del telón de plata que representa el escenario del bosque. Los animales salen de la tumba donde se acaba de verter la tierra. Sin una concepción panteísta, Kosky huye de los colores verdes

de la naturaleza y los árboles falsos, y los cantantes que interpretan a los diferentes animales simplemente se visten de colores y no van caracterizados de animales, lo que contrasta con la ropa negra de sus homólogos humanos.

Josep Pons, amplio conocedor del compositor y de su prodigiosa escritura orquestal, nos brindará una lectura magistral con la autoridad de una calidad forjada con experiencia y trabajo.

Se trata de un espectáculo imprevisible que nos hace vivir la urgencia de una reflexión sobre cómo la humanidad se relaciona con el planeta, sin esconder ninguno de los momentos inquietantes de la partitura y mostrando los clímax de gran ternura, sensualidad y belleza. Janáček mostró un conocimiento profundo de la vida liderando un regreso a la simplicidad. Apreciaba tanto esta obra que dejó una petición especial: que la última escena se interpretara en su funeral, que sería en 1928.

Estamos ante una producción muy redonda que nos hace reír y nos hace llorar, y de la que podemos sacar algún aprendizaje. Una oración que nos habla de la relación de confianza, cariño y convivencia entre especies. ¿Qué más le podemos pedir a una ópera?

“Tan solo los animales no fueron expulsados del paraíso”. Milan Kundera

Víctor Garcia de Gomar

Director artístic Gran Teatre del Liceu

Conversa amb el director d'escena Barrie Kosky sobre *La guineueta astuta*:

De què tracta?

És una òpera sobre la solitud i la connexió humana amb la mort. Tot i així, sovint es veuen posades en escena molt acolorides, on tot és divertit, on tothom porta màscares d'animals. Jo sacsejo el cap i penso: "Escolteu aquesta música! Escolteu aquest text!". Entenc l'animalitat més aviat com una actitud; representa la llibertat, la manca de moral. En aquest món animal no hi ha prohibicions jueves, cristianes o musulmanes, ni moralitat humana, ni institucions. Així doncs, per a mi, l'"animalitat" té molt més a veure amb l'art de la interpretació que amb l'escenografia.

Llavors, segons la seva interpretació, la guineueta no és una guineu?

És la representació d'una guineu. Presentem el món animal com un somni, com una fantasia humana. Leoš Janáček ens descobreix el món natural de *La guineueta astuta* a través de la mirada del guardabosc, que atrapa la guineueta i després la perd. I així és com començo la vetllada teatral: amb el record d'un nen perdut. Tots els personatges de l'obra estan impregnats de tristesa i malenconia. Són persones del nostre temps. Vull narrar el camí cap al món animal d'una altra manera. Les *Metamorfosis* d'Ovidi són un dels meus llibres preferits, i ha tingut una profunda influència en la literatura occidental durant segles. El 2006, vaig representar-ne una producció de vuit hores a Austràlia. Als relats d'Ovidi hi

ha transformacions constants: d'humà a animal, d'animal a humà, d'humà a planta... Aquesta és precisament la direcció que vull prendre amb la producció de Múnic.

“És una òpera sobre la solitud i la connexió humana amb la mort. Entenc l'animalitat més aviat com una actitud; representa la llibertat, la manca de moral. En aquest món animal no hi ha prohibicions jueves, cristianes o musulmanes, ni moralitat humana, ni institucions”.

Conversación con el director de escena Barrie Kosky sobre *La zorrita astuta*:

¿De qué trata?

Es una ópera sobre la soledad y la conexión humana con la muerte. Sin embargo, a menudo se ven puestas en escena muy coloridas, donde todo es divertido, donde todo el mundo lleva máscaras de animales. Yo sacudo la cabeza y pienso: “¡Escuchad esta música!”, “¡Escuchad este texto!”. Entiendo la animalidad más bien como una actitud; representa la libertad, la falta de moral. En este mundo animal no existen prohibiciones judías, cristianas o musulmanas, ni moralidad humana, ni instituciones. Así pues, para mí, la “animalidad” tiene mucho más que ver con el arte de la interpretación que con la escenografía.

Entonces, según su interpretación, ¿la zorrita no es un zorro?

Es la representación de un zorro. Presentamos el mundo animal como un sueño, como una fantasía humana. Leoš Janáček nos descubre el mundo natural de *La zorrita astuta* a través de la mirada del guardabosques, que atrapa a la zorrita y luego la pierde. Y así es como empiezo la velada teatral: con el recuerdo de un niño perdido. Todos los personajes de la obra están impregnados de tristeza y melancolía. Son personas de nuestro tiempo. Quiero narrar el camino hacia el mundo animal de otra forma. Las *Metamorfosis* de Ovidio son una de mis lecturas favoritas, y han tenido una profunda influencia en la literatura occidental

durante siglos. En 2006, representé en Australia una producción de la obra de ocho horas. En los relatos de Ovidio hay transformaciones constantes: de humano a animal, de animal a humano, de humano a planta... Esta es precisamente la dirección que quiero tomar con la producción de Múnich.

“Es una ópera sobre la soledad y la conexión humana con la muerte. Entiendo la animalidad más bien como una actitud; representa la libertad, la falta de moral. En este mundo animal no existen prohibiciones judías, cristianas o musulmanas, ni moralidad humana, ni instituciones.”

QUAN SURTEN A PASTURAR

Quan surten a pasturar i quan tornen al
clos les cabres compten el pastor i després
abans d'adormir-se comparen els resultats,
discuteixen l'u.

Enric Casasses

16 OCT —
3 NOV

Gran Teatre
del Liceu

AKHNATEN

PHILIP GLASS

Direcció d'escena **Phelim McDermott**

Akhnaten **Anthony Roth Costanzo**, Nefertiti **Rihab Chaieb**
Reina Tye **Katerina Estrada Tretyakova**, General Horemhab **Joan Martín-Royo**

COR DEL GRAN TEATRE DEL LICEU (Pablo Assante, director)

ORQUESTRA SIMFÒNICA DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

Directora **Karen Kamensek**

Amb el patrocini en exclusiva de

Fundación
BBVA

liceu.cat – 93 485 99 13

Consulteu tot el contingut audiovisual a www.liceuoperaplus.com

Argument de l'obra

La guineueta astuta

Acte I

Un bosc frondós. Diversos animals (un teixó, unes mosques, una libèl·lula) dansen abans d'amagar-se quan senten arribar el llenyataire, que es disposa a descansar.

Un grill, una llagosta, una granota i un mosquit giren al voltant del guardabosc, mentre fa la migdiada. Bystrouška, una petita guineu, busca la seva mare i la confon amb una granota, que salta al nas del guardabosc. Ell, quan es desperta, troba la guineu, a la qual caça abans d'endur-se-la a casa seva.

El guardabosc fa observacions sobre la mida de la guineu i la seva dona li ofereix un plat amb llet. Lápak, el gos del guardabosc, fa saber a Bystrouška les novetats de la casa i es lamenta de no saber què és l'amor perquè el seu amo sovint l'agredeix. La guineu li respon que ella tampoc sap què és l'amor i es remet a una parella d'estornells que sempre es barallaven. Després, Frantik i Pepik, els fills del guardabosc, agafen la guineu i la maltracten. L'animal es defensa i mossega la cama de Pepik i aleshores el guardabosc lliga la salvatgina.

L'escena següent ens mostra els corrals, on la Bystrouška discuteix amb el gall i les gallines. Mentre el gos li recomana prudència, la guineu s'enfronta amb les aus. El gall es burla de Bystrouška, que sempre ha caçat els seus companys de corral i ara és captiva. La guineu reivindica la seva llibertat, però les gallines li ho retreuen. Això provoca una baralla entre els animals, fins que finalment Bystrouška ataca les gallines i el gall, a qui mata. El guardabosc entra per tornar a castigar la guineu, però ella també l'ataca, abans de fugir al bosc i de guanyar la seva llibertat.

Acte II

Bystrouška intenta fer-se lloc al cau d'un teixó, que la rebutja mentre fuma una pipa. Finalment, la guineu aconsegueix entaforar-se al cau i el teixó, indignat, abandona el lloc.

Mentrestant, a la fonda de Pásek, el mestre d'escola juga a cartes amb el guardabosc quan arriba el rector de la parròquia veïna fumant una pipa i és informat pel guardabosc que el mestre vol festejar amb Veronika, que ja no li fa cas. Responent a les burlas del guardabosc, el mestre li pregunta per la guineu i el guardabosc respon amb indignació que ha fugit.

De retorn a casa, en un camí del bosc i en plena nit, el mestre d'escola es deixa dur per la nostàlgia recordant la seva antiga estimada Terynka mentre que, amagada rere un gira-sol, la guineu se'l mira. Allà a la vora, el rector evoca la seva joventut —també havia estimat Terynka—, mentre cita frases de l'*Anàbasi* de Xenofont. El guardabosc busca inútilment

Argumento de la obra

La zorrита astuta

Acto I

Un frondoso bosque. Varios animales (un tejón, unas moscas, una libélula) bailan antes de esconderse cuando oyen llegar al leñador, que se dispone a descansar.

Un grillo, una langosta, una rana y un mosquito giran alrededor del guardabosques, mientras este duerme la siesta. Bystrouška, una zorra pequeña, busca a su madre y la confunde con una rana, que salta sobre la nariz del guardabosques. Él, al despertarse, encuentra a la zorra, a la que caza antes de llevársela a casa.

El guardabosques hace una serie de observaciones sobre el tamaño de la zorra y su esposa le ofrece un plato con leche. Lápak, el perro del guardabosques, comunica a Bystrouška las novedades de la casa y se lamenta de no saber qué es el amor, porque su dueño a menudo lo agrede. La zorra le responde que ella tampoco sabe qué es el amor y se remite a una pareja de estorninos que siempre se peleaban. Luego, Frantik y Pepik, los hijos del guardabosques, cogen a la zorra y la maltratan. El animal se defiende y muerde la pierna de Pepik, y entonces el guardabosques ata a la salvajina.

La siguiente escena nos muestra los corrales, donde Bystrouška discute con el gallo y las gallinas. Mientras el perro le recomienda prudencia, la zorra se enfrenta con las aves. El gallo se burla de Bystrouška, que siempre ha cazado a sus compañeros de corral y ahora es cautiva. La zorra reivindica su libertad, pero las gallinas se lo reprochan. Esto provoca una pelea entre los animales, hasta que finalmente Bystrouška ataca a las gallinas y al gallo, al que mata. El guardabosques entra para volver a castigar a la zorra, pero ella también lo ataca, antes de huir al bosque y de obtener su libertad.

Acto II

Bystrouška intenta hacerse un hueco en la guarida de un tejón, que la rechaza mientras fuma una pipa. Finalmente, la zorra logra meterse en la madriguera y el tejón, indignado, abandona el lugar.

Mientras, en la fonda de Pásek, el maestro de escuela juega a cartas con el guardabosques cuando llega el párroco de la parroquia vecina fumando una pipa y es informado por el guardabosques de que el maestro quiere cortejar a Veronika, que ya no le hace caso. Respondiendo a las burlas del guardabosques, el maestro le pregunta por la zorra y el guardabosques responde con indignación que ha huido.

De regreso a casa, en un camino del bosque y en plena noche, el maestro de escuela se deja llevar por la nostalgia recordando a su antigua amada Terynka mientras que, escondida tras un girasol, la zorra lo obser-

Bystrouška i dispara un tret que espanta el rector i el mestre.

Mentre va sentint les veus del bosc, la guineu s'ajeu a la llum de la lluna. Poc després, troba Zlatohrbítek, el guillot, amb qui manté una conversa sobre la seva independència i l'alliberament del guardabosc. Les dues guineus s'enamoren, tot i les reticències inicials de Bystrouška. Quan el guillot li pregunta quin és el seu plat preferit, ella respon que el conill. Tot seguit, Zlatohrbítek surt un moment per tornar a aparèixer poc després... amb un conill a la boca, que ofereix a la seva estimada. És una mena de regal de noces. El guillot declara el seu amor cap a Bystrouška i li anuncia que en el futur s'escriuran novel·les i òperes sobre la seva història. Les dues guineus celebren el matrimoni entaforant-se al cau, mentre un musol i un gaig celebren aquella unió feliç. L'acte acaba amb la declaració de Bystrouška dient que està prenyada, abans que el pica-soques casi la parella de guineus.

Acte III

Al bosc, durant un migdia de tardor. Harašta és un caçador furtiu que recull una llebre atrapada en una de les seves trampes. El guardabosc el sorprèn i li retreu la seva activitat, però Harašta li fa saber que ben aviat abandonarà la cacera perquè està a punt de casar-se amb Terynka. El guardabosc deixa la llebre morta com a parany per a una trampa destinada a Bystrouška.

Els cadells fills de la guineu i de Zlatohrbítek passegen amb el seu pare pel bosc i troben la llebre morta. Zlatohrbítek diu que encara està molt enamorat de la seva parella i Bystrouška es mostra esquiva.

Al cap de poc, Harašta es troba cara a cara amb Bystrouška. La guineu fuig i el caçador la persegueix, però ensopega i es trenca el nas. Bystrouška li manlleva les aus que du al cistell com a esquer, i, finalment, Harašta dispara. La guineu queda estesa a terra, agonitzant.

L'escena següent ens situa al jardí de la casa de Pásek. La seva dona es troba amb el guardabosc i després, amb el mestre d'escola, que plora quan s'assabenta que Terynka està promesa amb el caçador. El guardabosc el consola i reflexiona sobre l'inexorable pas del temps.

En un camí enmig del bosc, el guardabosc s'asseu per menjar un bolet mentre evoca la seva joventut abans d'adormir-se. Al cap de poc, es desvetlla i es troba envoltat d'animals. No troba Bystrouška, però reconeix en un cadell de guineu la filla de l'animal; quan es disposa a caçar-la, a qui atrapa en realitat és a una granota. L'amfibi parla i diu que és la neta d'aquella que tant recorda el guardabosc. Ell deixa l'arma i torna a adormir-se.

va. Cerca de allí, el párroco evoca su juventud —también había amado a Terynka—, mientras cita frases del *Anábasis* de Jenofonte. El guardabosques busca inútilmente a Bystrouška y lanza un disparo que asusta al párroco y al maestro.

Mientras va oyendo las voces del bosque, la zorra se acuesta a la luz de la luna. Poco después, encuentra a Zlatohrbítek, el zorro, con quien mantiene una conversación sobre su independencia y la liberación del guardabosques. Ambos zorros se enamoran, pese a las reticencias iniciales de Bystrouška. Cuando el zorro le pregunta cuál es su plato favorito, ella le responde que el conejo. A continuación, Zlatohrbítek sale un momento y vuelve a aparecer poco después... con un conejo en la boca, que ofrece a su amada. Es una especie de regalo de boda. El zorro declara su amor hacia Bystrouška y le anuncia que en el futuro se escribirán novelas y óperas sobre su historia. Ambos zorros celebran el matrimonio metiéndose en la madriguera, mientras un búho y un arrendajo celebran aquella feliz unión. El acto termina con la declaración de Bystrouška diciendo que está preñada, antes de que el trepador case la pareja de zorros.

Acto III

En el bosque, durante un mediodía de otoño. Harašta es un cazador furtivo que recoge una liebre atrapada en una de sus trampas. El guardabosques lo sorprende y le reprocha su actividad, pero Harašta le comunica que pronto abandonará la cacería porque está a punto de casarse con Terynka. El guardabosques deja a la liebre muerta como anzuelo para una trampa destinada a Bystrouška.

Los cachorros hijos de la zorra y de Zlatohrbítek pasean con su padre por el bosque y encuentran a la liebre muerta. Zlatohrbítek dice que todavía está muy enamorado de su pareja y Bystrouška se muestra esquiva.

Poco después, Harašta se encuentra frente a frente con Bystrouška. La zorra huye y el cazador la persigue, pero tropieza y se rompe la nariz. Bystrouška le hurta las aves que lleva en la cesta como señuelo, y, finalmente, Harašta dispara. La zorra queda tendida en el suelo, agonizando.

La siguiente escena nos sitúa en el jardín de la casa de Pásek. Su mujer se encuentra con el guardabosques y después, con el maestro de escuela, que llora cuando se entera de que Terynka está prometida con el cazador. El guardabosques lo consuela y reflexiona sobre el inexorable paso del tiempo.

En un camino en medio del bosque, el guardabosques se sienta para comer una seta mientras evoca su juventud antes de dormirse. Al rato, se despierta y se ve rodeado de animales. No encuentra a Bystrouška, pero reconoce en un cachorro de zorro a la hija del animal; cuando se dispone a cazarla, a quien atrapa en realidad es a una rana. El anfibio habla y dice que es la nieta de esa que tanto recuerda al guardabosques. Él deja el arma y vuelve a dormirse.

English synopsis

ACT I

The first act opens in a lush forest. Several animals (a badger, some flies, a dragonfly) dance before hiding when they hear the arrival of the Forester who is getting ready to take a rest.

A cricket, a grasshopper, a frog and a mosquito circle around the Forester while he takes a nap. Bystrouška, a young Vixen, searches for her mother and mistakes her for a frog, which jumps on the Forester's nose. As the Forester is suddenly awoken, he finds the Vixen and hunts and traps her before taking her home.

The Forester makes a series of remarks about the size of the Vixen and his wife offers the animal a saucer of milk. Lápák, the Forester's dog, tells Bystrouška what is new around the house and complains that he does not know what love is, because his owner often beats him. The Vixen replies that she doesn't know what love is either and refers to a couple of starlings who were always fighting. Then, the Forester's sons, Frantik and Pepik, grab the Vixen and mistreat her. The animal fights back and bites Pepik's leg, leading the Forester to tie up the wild animal.

The next scene shows the barnyard, where Bystrouška is arguing with the rooster and the hens. While the dog advises caution, the Vixen confronts the birds. The rooster mocks Bystrouška, who has always hunted fellow animals in the coop and is now a captive. The Vixen extols her freedom, but the hens scold her. This leads to a fight between the animals, until Bystrouška finally attacks the hens and the rooster, killing the latter. The Forester enters to punish the Vixen again, though she attacks him before fleeing into the forest and gaining her freedom.

ACT II

Bystrouška tries to make her way into a badger's den, but he refuses to let her in while he smokes a pipe. Finally, the Vixen manages to get into the den forcing the indignant badger to leave.

Meanwhile, in Pásek's inn, the Schoolmaster is playing cards with the Forester when the Parson from the neighbouring parish arrives smoking a pipe. The Forester tells the Parson that the Schoolmaster hopes to court Veronika, who no longer pays any attention to him. Responding to the Forester's taunts, the Schoolmaster asks him about the Vixen and the Forester angrily replies that the animal has run away.

On his way home, on a forest path in the middle of the night, the Schoolmaster is overcome by nostalgia, remembering his former beloved Terynka, while the Vixen watches him from behind a sunflower tree. Nearby, the Parson reminisces about his youth — he too had loved Terynka—, while quoting lines from Xenophon's *Anabasis*. The Forester searches in vain for Bystrouška and fires a shot that scares the Parson and the Schoolmaster.

As she listens to the voices of the forest, the Vixen lies down in the moonlight. Shortly afterwards, she meets Zlatohrbítek, the

Fox. They strike up a conversation about her independence and the release from the Forester. The two foxes fall in love, despite Bystrouška's initial reluctance. When the Fox asks the Vixen what her favourite dish is, she says rabbit. Zlatohrbítek leaves for a moment and reappears shortly afterwards...with a rabbit in his mouth, which he offers to his beloved. The rabbit represents a kind of wedding present. The Fox declares his love for Bystrouška and announces that novels and operas will be written about their story in the future. The two foxes celebrate their marriage by going into the den, while an owl and a jay celebrate the happy union. The act closes with Bystrouška's announcing that she is pregnant, before the woodpecker marries the pair of foxes.

ACT III

This scene opens in the forest, during an autumn noon. Harašta is a poacher who picks up a hare caught in one of his traps. The Forester surprises him and reproaches him for what he's doing, yet Harašta tells him that he will soon give up hunting because he is about to marry Terynka. The Forester leaves the dead hare as bait for a trap intended for Bystrouška.

The Vixen and Zlatohrbítek's kits are walking through the forest with their father and find the dead hare. Zlatohrbítek proudly says he is still very much in love with his partner though Bystrouška is elusive.

Shortly afterwards, Harašta comes face to face with Bystrouška. The Vixen runs away and the poacher chases her, but he stumbles and breaks his nose. Bystrouška steals the birds that he's carrying in the basket as a decoy, and finally, Harašta takes his shot. The Vixen lies on the ground, writhing in agony.

The next scene takes place in the garden of Pásek's house. His wife meets the Forester and then the Schoolmaster, who cries when he learns that Terynka is engaged to the poacher. The Forester consoles him and reflects on the inexorable passage of time.

On a path in the middle of the forest, the Forester sits down to eat a mushroom while reminiscing about his youth before falling asleep. After a while, he wakes up and finds himself surrounded by animals. He can't find Bystrouška, but he does see a young kit who reminds him of the Vixen's daughter; when he sets out to hunt the animal, what he actually catches is a frog. The amphibian speaks and says that the kit is the granddaughter of the animal that is so fixed in the Forester's mind. He puts down the gun and falls back asleep.

Fem Cultura
Fem Òpera
Fem Liceu

CONSELL
DE MECENATGE

Un compromís compartit,
feu-vos Mecenes.

Fem

Gran Teatre del Liceu
La Rambla, 59, Ciutat Vella
Barcelona

Contacte: Departament de Patrocini i Mecenatge
mecenes@liceubarcelona.cat · 93 485 86 31
www.liceu.cat/empreses

El tren i la música
et transporten

renfe

Direcció

Nora Farrés

Coordinació

Sònia Cañas, Marc Gaspà

Col·laboradors en aquest programa

Jaume Radigales

Disseny original

Bakoom Studio

Disseny

Minimilks

Fotografia

Paco Amate, Wilfred Hösl

D.L.

B 17556-2025

Copyright 2025:

Gran Teatre del Liceu sobre tots els articles d'aquest programa i fotografies pròpies

Informació sobre publicitat i Programa de Patrocini i mecenatge

liceubarcelona.cat / mecenes@liceubarcelona.cat / 93 485 86 31

Comentaris i suggeriments

edicions@liceubarcelona.cat

La Fundació del Gran Teatre del Liceu és membre de

o Citizens Platform
for Ideas in Motion

OPERAVISION

El Gran Teatre del Liceu ha obtingut les certificacions

EMAS (Eco Management and Audit Scheme)

ISO 14001 (Sistema de gestió ambiental)

ISO 50001 (Sistema de gestió energètica)

Distintiu de garantia de qualitat ambiental

GESTIÓ
AMBIENTAL
ISO 14001

GA-2016/0235

GESTIÓ
ENERGÈTICA
ISO 50001

GE-2016/0036

GRAU

Diagonal, 538

Show off your essence

joieriagrau.com